

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibus, Causis, Atque Exitu Persequutionum,
Quas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Tum demum Christi seruis pacem & quiete[m] fore, cum duarum quae hic permistae sunt ciuitatum, fuerit facta discretio. Cap. 56.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

ad ædificandum, altera verò gladium tenerent ad repugnandum: id pijs quoque omnibus faciendum esse perspicitur, ne inter hostes varios atque multiplices, ædificium iustitiæ securi erigant, quod vno persecutionis impetu subuerti celeriter possit. Atq; vt filij Israël contra aduersarios Philistæos, quadraginta dierum spacio vigiles atq; armati steterunt: ita nobis est toto huius mortalis vitæ curriculo, tanquam in excubijs armisque vigilandum. Quadraginta enim dies vitam præsentem significant, in qua contra Goliath vel exercitum eius, id est, contra diabolum & angelos eius, populus Christianus pugnare non desinit: Nec tamen vincere posset, nisi verus David Christus cum baculo, id est, cum crucis mysterio descendisset.

Tum demum Christi seruis pacem & quietem fore, cum dænarum quæ hic permixta sunt ciuitatum fuerit facta discretio. CAPVT LVI.

PER hunc Dei seruis tum demum pax erit firma & solida securitas, cum permixtarum in hac vita ciuitatum fuerit facta discretio: cum tritico in æterna cæli horrea congregato, paleæ vna cum zizanijs igni tradentur inextinguibili, cum oues denique simplices ad dexteram collocatæ, læta iudicis voce regnare iubebuntur, hædi verò sempiternis mancipabuntur tenebris. Tum neque iustum persecutione premet impius, extrema ipse deiectione depressus, neq; vlllo amplius astu callidus circumueniet impostor, sua ipse arte inextricabiliter circumuentus: nec mordebit lingua viperea, quam vermis ille qui non moritur, sine supplicij fine corrodet. Illustris tum veritas errorum inuolucra non timebit, & virtus meritæ laudis & gloriæ præmio munerata, irrisorum iacula, superbiæque contemptum euaserit. Hic enim ab huius mundi amatoribus & ciuibus, tanquam sine domicilio peregrina contemnitur, nec tamen de conditione miratur. Scit enim se peregrinam in terris agere, inter extraneos facile inimicos inuenire, ceterum genus, sedem, spem, gratiam, dignitatem in cælis habere. Hic interim contempta & afflictæ solaque futuri expectatione subnixæ, audire subinde cogitur. Vbi est spes tua, pro qua eleemosynas & sepulturas faciebas?

*Nimirum vacue creduntur friuola famæ
Quæ miseros optare inbent quandoque futuri*

Spem

DE VARIIS PIORVM

*Spem fortasse boni, lenta vt solatia mollem
Desidiam, pigro rerum medicamine palpent.*

Hic igitur (quemadmodum scriptum est) à sapientibus mundi huius, deridetur iusti simplicitas; Hic iustorum atque simplicium irrita virtus, caleatur à superbis ac premitur: quid mirum?

*Iustitia est nam semper egens & pauper honestas
Arida sobrietas, albo ieiunia vultu*

*Sanguine vix tenui pudor inter fusus aperta
Simplicitas & ad omne patens sine tegmine vulnus.*

Vnde illa consequuntur, quæ superbè impiorum ciuitatis aduersus pios conatum expresserunt.

*Faxo ego sub pedibus stipularum more teratur
Inualida ista manus, neque enim perstringere davis
Dignamur gladijs, a genti & sanguine ferrum
Imbuere, & fragili vires sædare triumpho.*

Sed quod alienis in sedibus peregrina patitur regno donata beato, minimè iustitia patietur, quando stabunt iusti (sicuti verissimè prædictum est) in magna constantia, aduersus eos qui se angustiauerunt, & abstulerunt labores eorum. Quid enim aliud hic impij, cum iustos persequuntur ac premunt, quàm (quantum eniti possunt) piorum intercipiunt laborum fructus? Sed benè habet, quod interemptis corporibus, non amplius habent quod faciant. Animus enim apud Deum semper viuens, iustitiæ suæ præmio fraudari non potest. Ex quo illud sine dubitatione futurum est, vt & corpus, cuius membra virtutum officijs ad mortem vsque seruerunt, beata immortalitate & gloria vestiatur. Hac impij cõspecta non iam persequendo & seruiendo turbabunt, sed turbabuntur ipsi timore horribili, & mirabuntur in subitatione insperata salutis, dicentes intra se, poenitentiam agentes, & præ angustia spiritus gementes. Hi sunt quos aliquando habuimus in derisum, & in similitudinem improperij: Nos insensati, vitam illorum aestimabamus insaniam, & finem illorum sine honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors eorum est. Tunc igitur Dei serui non sub persequetium pedibus prostrati iacebunt, sed supra suos persequutores merito virtutis euecti, stabunt in magna constantia, quia in bona conscientia: Nec seruient amplius dominantibus impijs, ad viles & asperos abiecti labores, sed quem-

quemadmodum sacer canit Pfalmus: Dominabuntur eorum iusti in matutino, & auxilium eorum veterascet in inferno à gloria eorum. Beatum illud mane quod tum lætissimo splendore promicabit, cum seculi huius incerta transferint, virtutis nobilitatem ac precium planè illustrabit, quæ hic tãquam in tenebris non agnita conculcatur. Cur enim non istæ tenebræ videantur? facit malè quispiam, viuit tamen, floret, terret, honoratur: facit aliud benè, reprehenditur, blasphemat, accusatur, laborat, terretur. Sed quæ per seculi huius tenebras latet virtutis præstantia, tum demum illustris apparebit, cum mane illud vltimum Christo veniente refulserit, tum demum suo vestietur virtus honore, fructibusque suis foecundabitur. Tunc erubescunt qui petulanter antea insultabant, tunc pœnitentiam agent, sed seram & infructuosam, qui salutarem iustorum pœnitentiã aliquando contempserant. Tunc muta fient, quemadmodum ait Propheticus psalmes, labia dolosa quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem in superbia & abusione; Modò enim dicunt nobis: Vbi est Deus vester? quid colitis? quid videtis? creditis & laboratis: certum est quod laboratis, incertum est quod speratis. Hoc illi quidem modo, qui bona huius seculi videre norunt, bona autem futuri seculi nec cogitare sciunt. Sanè testis est Eusebius, obtritis vbique varia persecutione Christianis, exultasse gentes magnificasseque deos suos, quorum virtute sumpta de illis supplicia dicerent: Si quis autem, inquit, inter ipsos paulò mitior vel humanior videbatur, vbi nunc est (aiebant) Deus eorum? Et quid profuit eis ista religio, pro qua etiam animas posuerunt? Eratque apud illos varium istud insultationis genus. Sed cum venerit quod speramus, tunc muta fient labia dolosa. Tunc, sicuti ab Isaia prædictum est, Egreffientur iusti (per scientiam) & videbunt cadauera viro- rum, qui præuaricati sunt in Christum: Vermis eorum non morietur, & ignis eorum non extinguetur, & erunt vsq; ad satietatem visionis omni carni. Spectabitur illic à nobis semper, inquit Cyprianus, qui hic nos spectauit ad tempus, & in persecutionibus factis, oculorũ crudelium breuis fructus, perpetua visione pensabitur. Iacebũt illorum tunc cadauera, qui martyrum corpora peremerunt. Sic enim scriptum est: Gladium euaginauerunt peccatores, intenderunt arcũ suum, vt deiciant pauperem & inopem, vt trucident rectos corde.

Q

Gladius

*In fidelium
contra christi-
anos in-
sultatio.*

*Vide Aug.
li. 1. de ciuit.*

Dei, cap. 29.

*vbi docet
quid respon-*

*dendum sit
his qui istius*

*modi verbis
insultant*

christiano.

*Lib. 5. eccle-
siast. cap. 3.*

In fine tra-

*ctatus ad
Demetria-*

num.

DE VARIIS PIORVM PERSECVT.

*Persecutor
in semetip-
sum magis
sc̄uit quàm
in martyre.*

*Apocal. 11.
Esa. 57.*

1. Pet. 4.

Apocal. 14.

Apocal. 21.

Gladius eorum intret in corda ipsorum, & arcus eorum con-
fringatur. Dum igitur sanctorum corpora feriunt, intrat gla-
dius in corda ipsorum; & illos quidem leuiter lædunt, sibi met-
ipsis verò ad æternam mortem vulnus infligunt. Sic desipiunt,
sic se contra semetipsos sc̄uire non aduerunt, sic de suis cor-
poribus cadauera faciunt, tanquam si vellet quispiam suum
corpus traicere, alterius vt vestem cõcideret. Iacebunt igitur
persequentium cadauera, & occisorum corpora stabili im-
mortalitatis vigore consistent. Hic illi interim iustis exultat
oppressis & epulantur, & inuicẽ munera mittunt. Quoniam
vt est in Apocalypsi, hi duo prophete cruciauerunt eos, qui-
bus & grauis eorum aspectus est. Hic perit iustus impiorum
persequutione sublatus, & non est qui recogitet, aut quàm
damnosa sit rebus humanis eorum subtractio, aut quàm sit
eorum sc̄elix & beatus exitus, quibus mors vitæ principium
est, aut quàm in eorũ morte grauis sit damnatio impiorum,
quia si iustus vix saluabitur, impius & peccator vbi parebunt?
Sed hæc pereuntibus iustis, nemo penitus considerat, nemo
alta mente reponit: viri misericordiæ colliguntur, nemine exi-
stente qui intelligat. At vbi expleto tẽpore spiritus vitæ sese
rursum in eos infuderit, steterintq; super pedes suos, & ascẽ-
dere iussi fuerint, rapti obuiam Christo in aëra; tunc huius
vitæ pernitiõsa securitas metu horribili; tunc contemptus ac
despicientia ob seruilem abiectamq; sortem piorum, gloriæ
ingenti admiratione; tunc epulæ & crudelis de sanctorum
morte lætitia, æterno amarissimoq; dolore commutabitur:
tunc calcabitur torcular extra ciuitatẽ, hoc est ecclesiam, cum
fiet æterna bonorũ à malis separatio, & sanguis exiet de tor-
culari vsq; ad frenos equorum, quoniã vltio pertinet vsq; ad
ipsos quoq; rectores populorũ, vt potetes potenter tormẽta
patiantur. Tunc deniq; auferet Deus omnem lachrymam ab
oculis sanctorum, & non erit amplius neq; luctus neq; cla-
mor: quando neq; intus erit, quod spiritualem mentem in-
festet, neq; foris quod cruciet: quando neque inuisibilis erit
hostis qui fallat, neque visibilis qui terreat. Quem ad
statum beatæ pacis nos piosque omnes pro-
uehere dignetur pater futuri seculi,
princeps pacis Christus Iesus,
qui est benedictus in se-
cula. Amen.

INDEX